

Плсвенкы тѣ на лице сж пріятны,
Нравомъ кроткы, разговорны, богатны.

Никополкы, българкытѣ прѣкрасны;
Влахынкытѣ ургысаны, ужасны.

Орьховкы, влахинытѣ суровы;
Българкытѣ на работѣ готовы.

Враченкы тѣ росна кытка отъ цвѣтіе,
Остроумны, но маничко шейреты.

Ломъ-Паланка, сега свѣта познавать,
Сега учать въ модно море да плавать.

Видинкытѣ, съ прѣкрасны сж ланиты,
Нотайны сж, ѣскогледы, покриты.

Въ Бѣлоградчикъ българкытѣ до нынѣ,
Като цвѣтъ сж който цвѣти въ пустыня.

Нишлійкы сж бѣлошійкы, рѣсавы,
Сръбствотогы по-хубавы неправы.

Пироткы тѣ вѣщотѣхъ келимы;
Модѣ-тѣ ѣхъ тука незнаѣтъ на име.

Берковчанкы, идѣтъ малко пустинны,
Но иначе сж простодушны, невинны.

Софіенкы, благовравны и тихы,
Въ любовьтѣ си на пламенны, ни лихы.

Златичанкы, модатагы не гони,
Съ сукманытѣ тѣ сж чисты коконы.

Ихтиманкы, българкы сж коравы;
Пъргавы сж и работны и здравы.

Радомиркы, твърдокости шолкыны,
Една смазва сто мършавы гъркыны.